

Zajlik a 19. Pécsi Országos Színházi Találkozó



2019.06.09. 16:59

Ajánlom 541



ÜZEMBIZTOSAN MEGY A SEMMI?

KAPCSOLÓDÓ

Majdnem borult a bili, de csak a fele ömlött ki

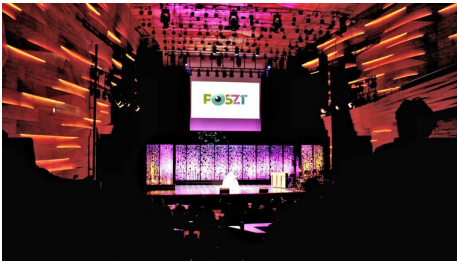
A POSZT és körülötte zajló marakodás remekül képviseli a szakmát: legalább annyira a politika,



mint a színház ünnepe kezdődik Pécsen.

Egy évre rá aztán kiderült, hogy az új vezetésnek semmilyen alapvető koncepciója nincs a kiegyensúlyozottság hamis látszatán kívül, ami valójában csaknem a teljes szakma kiábrándító beletörődésével kísért abszolút kockázatmentességet és kommersz szórakoztatást jelent, így a kortárs színházi útkeresés helyett csak érdektelenség maradt.

KAPCSOLÓDÓ



Berúgták az ajtót páros lábbal, most megyünk, és megünnepeljük

Elkezdődött a színházi szakma legfontosabb, a megalkuvás legújabb ünnepe, a POSZT. Mi kerül a botrányok helyébe?

Tavaly azt írtuk, már azt se lehet mondani, hogy a politika vagy akármi más tényező tehetne arról, hogy a POSZT végképp semmilyené és súlytalanná vált, mert az évad előadásai se nagyon akarnak arról a korról, azokról a jelenségekről beszélni, amelyben és amelyek között élünk, így nem csoda, hogy a fesztivál is csak magas vagy nem annyira magas szakmai színvonalon elővezetett előadások egymásutánját jelenti, és semmi többet. És hát az se érdemelt szót a fesztiválon senki szerint, hogy pár héttel korábban **nyíltan politikai okból még kitiltották** a városból Alföldi Róbert egy másik előadását.

KAPCSOLÓDÓ



Tragikus, ami itt megy, pedig nem is történik semmi

Félidejénél tart a Pécsi Országos Színházi Találkozó. Most már nem lehet politikára és mindenféle rosszra mutogatni, hogy miért lett olyan ez a fesztivál, amilyen lett.

És mostanra ez a helyzet bebetonozódott. A szakmai programok teljesen eltűntek, már kizárólag csak közönségtalálkozók vannak, a „kisember találkozik a nagy művésszel”

hierarchiájában, de hát hogy is lennének olyan programok, amelyeken egyenrangú partnerek vesznek részt, ha a nézőkön és a művészekén kívül ma már nem nagyon jár senki a POSZT-ra: a színházi újságírók, a szakma fel nem lépő tagjainak jelenléte az elmúlt években megtizedelődött. Nincs is miért itt lenni azon túl, hogy az ember megnézhet olyan előadásokat a színházi évadból, amelyeket esetleg nem látott; itt már fel sem merül, hogy az úgynevezett legfontosabb színházi fesztiválon bármilyen formában is szóba kerüljön mondjuk a mindent átrendező **tao-törvénymódosítás**, hogy csak a leginkább evidens példát említsük, hiszen nincsenek olyan szakmai események, amelyeken bármi is felmerülne. (Pontosabban egy darab kerekasztal-beszélgetés lesz a tíz nap alatt.)



Fotó: POSZT / Hegyi Júlia Lily / Facebook

Gyakorlatilag nincs már OFF-program, alig van más a versenyprogramon a kőszínházi előadások egymásutánján kívül. Helyette az van, amit tíz éve, amikor egész nap egyik előadásról kellett átrohanni a másikra, nem gondolt volna senki: az ember unatkozik napközben, mert nincsenek előadások, amelyeket meg lehetne nézni, de ha akad is más a versenyprogramon kívül, az egy időben van azzal. Nincs semmi, ami kiemelné a POSZT-ot az akármilyen színházi szemlék közül, és már szándék sincs arra, hogy kiemeljék. Szűcs Gábor, a POSZT produkciós igazgatója az **interjúban** azt magyarázza, hogy meg kell értenünk, itt bizony komoly költségvetési kérdésekről is szó van – mintha az első tizenvalahány évben nem lett volna –, és hogy a hangulatváltozásnak (illetve -hiánynak) bizonyára az az oka, hogy sok szakmabeli már nyáron is dolgozik, nem ér rá fesztiválozni.

Egyvalamit sikerült megőrizni a „régis szép időkből”: hogy a versenyprogram semmi mást nem tükröz, mint egy, két vagy több színházkedvelő ember privát ízlését, és ennek az egy, két vagy több embernek semmiképp sem szabad színikritikusnak lennie, elvégre a színikritikusnak az a munkája, hogy tíz-húsz-harminc-negyven év tapasztalata és évi több száz előadás alapján kövesse, hol tart ma a színház, és valamiért nagyon rossz lenne, ha ez a tudás beépülne a POSZT versenyprogramjába. És valamiért nagyon rossz lenne az is, ha az esztétikai rétegen túl is gondolna bárki bármit erről a fesztiválról: az uralkodó vélemény szerint csak azt szabad vizsgálni, hogy egy előadás jó-e vagy sem a maga kategóriáján belül, de azt például már nem, hogy az adott előadás esetleg elkészülhetett volna-e pontosan ugyanígy mondjuk 20 évvel ezelőtt is, vagy netán leszűrhető belőle az idejévé.

Idén **adták át** először a Halász Péter-díjat, amely – szörnyű, de igaz – nem az esztétikai értelemben véve legjobb előadást kereste, hanem azt, amelyik felforgat, vitát ingerel, újat keres. **A következő előadások** kaptak jelölést a díjra:

- egy, amely a nézőkkel aktívan kommunikálva, személyesen is megszólítva őket arról gondolkodott, lehet-e egyenlőségről beszélni Erdélyben románok és magyarok együttélése kapcsán;
- egy, amely különös színházi nyelvet használva szembesítette a nézőit rengeteg idézőjel között a romákkal kapcsolatos pozitív és negatív sztereotípiákkal;
- egy lakásszínházi előadás, amely arról gondolkodott, hogyan tud alkotni egy táncművész, ha gyereke születik, mennyiben tud az anyaság és a teljes jogú művészlét megférni egymással;
- egy, amelyben egy színház a saját közönségétől kért történeteket, és kérte fel magukat a nézőket, hogy mondják is el azokat;
- egy, amelyben az író maga mondta el a művét, folyamatos interakcióban a nézőkkel;
- és egy, amely az ügynökmúltat tárgyalta.

A POSZT versenyprogramjába nemhogy olyan előadás nem fért be, amely bármilyen módon szakítana a klasszikus színházi felállással, de még csak a független színtér sem képviselteti magát egyetlen, akármilyen konzervatív előadással sem. (És nem, mindez nem esztétikai ítélet: természetesen a legkonzervatívabb előadás is lehet jó és értékes.)

Üzembiztos működés kell ide és profit, és nem kell bolygatni senkit. Ki tudja, miért – a hivatalos kommunikáció szerint csakis a jegyeladások miatt – nincs itt az az előadás sem, **amelyikben felvillan Orbán Viktor arca**, hiába volt eredetileg meghívva.

KAPCSOLÓDÓ

Negyvennégy év után megint egy előadás betiltásáról sutognak



Szabadság, Viktor bácsi! Megnéztük az állítólag politikai okokból egy fesztiválról kitiltott Állami Áruház propagandaoperett mai verzióját. Tényleg van benne Orbán, de nem sok.

Nincs itt semmi látnivaló, csak néhány előadás, ahogy év közben is, este héttől tízig.

HÁT MIT LEHET ERRŐL ÍRNI?

(Borítókép: POSZT felirat Széchenyi téren a Pécsi Országos Színházi Találkozó (POSZT) megnyitójának napján Színházban 2019. június 6-án. Fotó: Sóki Tamás / MTI)

Ne maradjon le semmiről!



index.hu

Tetszik az oldal 532 E kedvelés

Az ismerőseid közül te lehetsz az első, akinek ez tetszik.

Köszönjük, hogy olvasol minket!

Ha fontos számodra a független sajtó fennmaradása, támogasd az Indexet!

index
NINCS MÁSIK_

TÁMOGATOM

Ajánlom 541



© 1999-2019 Index.hu Zrt.